

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Søg...

13. august 2015

Mogens Høegsberg (<http://www.planetpulp.dk/author/mogens/>)

Ingen kommentarer

Synes godt

The Conjuring

The Conjuring er en underholdende, forfriskende gammeldags og regulært skræmmende gyser.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/the_conjuring/the_conjuring_boxcover_stor.jpg) Familien Perron – mor, far og deres fem døtre – flytter i 1971 ind på en gammel gård i Rhode Island, men lige fra starten er der tegn på, at ikke alt er, som det skal være: Hunden nægter at gå indenfor, og ure stopper på præcis samme tidspunkt midt om natten.

Derefter bliver tingene bare værre – natlige forstyrrelser, der plager børnene, billeder der falder ned, klappelyde som i den leg, børnene leger, og en dæmonisk skikkelse, som det i begyndelsen kun er ét af børnene, der kan se.

Snart bliver det for meget for familien, der kontakter ægteparret Ed og Lorraine Warren, der kalder sig selv "dæmonologer og paranormale efterforskere". De foretager en indledende undersøgelse af huset, og Lorraine, der er synsk, kan føle, at der er noget helt ravruskende galt.

Alt imens Ed og Lorraine forsker i husets historie, og afdækker dets rædselsvækkende historie, bliver tingene bare værre og værre. Og som om Perron-familiens problemer ikke var slemme nok, begynder den besatte dukke Annabelle, som Ed og Lorraine Warren opbevarer i et glasskab med påskriften "POSITIVELY DO NOT OPEN" også at røre på sig.

Det lader nemlig til, at de dæmoniske kræfter i Perron-familiens hus har større rækkevidde end som så...

Baseret på "virkelige" hændelser

The Conjuring, der fik den danske titel **Nattens dæmoner**, er “baseret på virkelige begivenheder” i den forstand, at ægteparret Ed og Lorraine Warren er virkelige personer, der slog sig op som eksperter i det paranormale.

Perron-familiens sag er også ægte nok da familien er virkelig og de mente, at deres hus var hjemsøgt. Ed og Lorraine Warren gik ind i sagen, men var i sidste ende ude af stand til at hjælpe, og den rigtige sag (hvis man tror på den slags) udfoldede sig noget anderledes end det, man ser i **The Conjuring**.

F.eks. lykkedes det aldrig familien Perron at blive deres hjemsøgelser kvit – der var både gode og onde ånder på spil, hvis man tror på historien – og de måtte af økonomiske årsager blive boende i huset i 10 år, inden de havde råd til at flytte.

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Perron-familiens hus. Det ser da hyggeligt ud!

I øvrigt er der jo et “handlingssammenfald” mellem Perron-familiens oplevelser og de oplevelser, familien Lutz oplevede senere i 1970’erne, da de flyttede ind i et gammelt hus i Amityville, New York.

Det var sjovt nok også en sag, Ed og Lorraine Warren blev involveret i – dog først efter, at Lutz-familien efter 28 dage i huset havde fået nok og var flygtet.

Amityville-hjemsøgelsen blev naturligvis basis for **The Amityville Horror** – først bogen af Jay Anson (1977), senere filmen af samme navn (1979).

Hvis der derfor er plotelementer, der klinger velkendte, er det nok ikke helt tilfældigt, og den originale **The Amityville Horror**-film fra 1979 og **The Conjuring** har også andre ting til fælles. Trods en aldersforskel på 34 år kunne **The Conjuring** nemlig godt være lavet i 1970’erne. Det er nemlig en forfriskende old school-horrorfilm.

Forfriskende gammeldags

Dels er det dejligt, at Chad og Carey Hayes, der stod bag manuskriptet, valgte at bibevare handlingens tidsmæssige setting i 1970’erne og at have Ed og Lorraine Warren som personer i filmen, i stedet for at opdatere handlingen til nutiden.

Dels er filmen i store passager forfriskende gammeldags konstrueret med hovedvægten lagt på stemningsopbygning, kun periodisk afbrudt af de obligatoriske jump scares. Og når der bruges jump scares er de,

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Ed og Lorraine Warren
(Patrick Wilson og Vera Farmiga).

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Roger og Carolyn (Ron Livingston og Lili Taylor) har lige opdaget, at huset

på grund af deres – i sammenligning med mange andre nyere horrorfilm – sparsomme anvendelse, så meget mere effektive og skræmmende.

har en kælder. Men hvorfor har kælderingangen været skjult?

(<http://www.planetpulp.dk/>

Dukken Annabelle i sit skab.

Det er kun i slutningen af filmens anden akt, at **The Conjuring** i nogen grad forfalder til bulder og brag, og det er da også denne del af filmen, der kommer til at fremstå som den svageste. Det kan imidlertid ikke rykke markant ved hovedindtrykket, der er altovervejende positivt.

Production designet er smukt, og alt fra biler til tøj og rekvisitter fører én direkte ind i de tidlige 1970'ere, ligesom filmens farveholdning og lyssætning er som et ekko fra 1970'erne. Selv filmens title card er holdt i en skrifttype og stil, man kunne have set dengang.

Alt dette menes i den absolut mest positive forstand, og på mange måder er det at se **The Conjuring** som at se en "glemt" horrorfilm fra engang i 1970'erne. Og så er den også uhyggelig. Stedvist drønuhyggelig.

Især kvindernes film

De medvirkende gør det alle glimrende. Som Ed og Lorraine Warren ses Patrick Wilson og Vera Farmiga, mens Carolyn og Roger Perron spilles af Lili Taylor og Ron Livingston. **The Conjuring** er især kvindernes film, og en stor del af filmen bæres af henholdsvis Farmiga og Taylor, der begge gør det glimrende.

Mændene og børnene er også fine, men spiller for det meste lidt mindre markante roller i handlingen. Dette skyldes bl.a., at det er Lorraine, der er den synske af de to paranormale detektiver, og at de dæmoniske kræfter efterhånden udser sig Carolyn Perron, som det primære mål.

Præcis hvad det er, der foregår i Perron-familiens hus skal jeg nok lade være med at afsløre her, men det er en lang og broget historie, der går helt tilbage til de berygtede hekseprocesser i Salem, Massachusetts i 1690'erne.

(<http://www.planetpulp.dk/>

Dette har fået nogle til at kritisere filmen for at forvrænge historien og postulere, at der var virkelige hekse på spil i Salem – ligesom én kritiker kalder filmen for et højreorienteret kristent propagandaværktøj med misogynistiske undertoner.

(<http://www.planetpulp.dk/>

Én af pigerne er skræmt fra vid og sans af ét eller andet bag døren...

Ed og Lorraine går
systematisk til værks – her
forsøger Ed at fange lyde i
kælderen.

Hvor interessant denne form for kritik end er – og artiklen på

Salon.com

(http://www.salon.com/2013/07/18/the_conjuring_right_wing_woman_hating_and_really_scary/) er da også værd at læse – så er den alligevel skudt over målet. Jeg er overbevist om, at Hayes-brødrene blot satte sig for at skrive en underholdende, old school gyserfilm og af den grund tog sig nogle gevaldige kunstneriske friheder.

Bevares, film der blander (postuleret) fakta med fiktion skal selvfølgelig passe gevaldigt på, hvordan tingene fremstilles, men at anklage **The Conjuring** for i ramme alvor at ville påstå, at Salem-heksene var ægte er lige lovlig aggressivt. Det påstås i filmens univers, ja, men lad os lige slå fast, at **The Conjuring** – til trods for “baseret på virkelige hændelser”-etiketten – er Fiktion. Med stort F.

Vellavet

Rent teknisk er **The Conjuring** vellavet hele vejen igennem. Fra de “dokumentariske” klip i filmens indledning, der introducerer ægteparret Warren, og til filmens klimaks. Både billed- og lyd-mæssigt fungerer **The Conjuring** ekstremt godt og fotograferingen og lyd-designet spiller en væsentlig rolle i filmens opbygning af rædsel.

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Lorraines visioner viser,
hvad der er sket i og
omkring huset.

The Conjuring er instrueret af James Wan, der for alvor fik sin karriere skudt i gang som forfatter og instruktør af den første **Saw** (2004).

Siden har han primært opereret indenfor horror-genren, bl.a. som instruktør af de to første **Insidious**-film (2010, 2013), men hans seneste film er actionbraget **Furious Seven** (2015). Og efter fortsættelsen til **The Conjuring**, der har planlagt premiere i 2016, er Wan tilknyttet som instruktør af DC's **Aquaman**.

Wans film har fået varierende anmeldelser, og bl.a. **Insidious**-filmene har ikke fået en ubetinget positiv medfart, men **The Conjuring** er fermt iscenesat og viser, at Wan har en god forståelse for genren.

At **The Conjuring** ender med at forfalde lidt for meget til bulder og brag af den overgearede slags er et problem på manuskriptplan og ikke noget, man reelt kan klandre Wan for. Og ret beset fungerer selv denne del af filmen ganske udmærket; den er bare markant mindre interessant end den blændende gode første halvdel.

I øvrigt skal det nævnes, at den besatte dukke Annabelle, jeg nævnte tidligere, fangede publikum så meget, at den allerede året efter fik sin egen spin-off med titlen **Annabelle** (<http://www.planetpulp.dk/?p=40672>) (2014). Den er desværre langt fra så god som **The Conjuring**.

The Conjuring er til gengæld den ægte vare: En god, gammeldags overnaturlig gyser, sådan som overnaturlige gysere skal skrues sammen.

Titel: The Conjuring

Dansk titel: Nattens dæmoner

Instruktør: James Wan

Manuskript: Chad Hayes & Carey Hayes

Cast: Vera Farmiga (Lorraine Warren), Patrick Wilson (Ed Warren), Lili Taylor (Carolyn Perron), Ron Livingston (Roger Perron)

Producere: Rob Cowan (producer), Tony DeRosa-Grund (producer), Peter Safran (producer), Walter Hamada (executive producer), Dave Neustadter (executive producer)

Foto: John R. Leonetti

Klip: Kirk M. Morri

Musik: Joseph Bishara

Spilletid: 107 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Lyd: Dolby Digital

Sprog: Engelsk

Undertekster: Dansk, svensk, norsk, finsk

Produktionsland, år: USA, 2013

Produktionselskaber: New Line Cinema, The Safran Company, Evergreen Media Group

Distributør (DVD): Warner Bros.

Udgave/region: 2

Anmeldt i nr. 118 | 13/08/2015 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=40694)

Stikord: Dæmonbesættelse (<http://www.planetpulp.dk/?p=4996>), Dæmoner (<http://www.planetpulp.dk/?p=4429>), Haunted House (<http://www.planetpulp.dk/?p=4247>), Hekse (<http://www.planetpulp.dk/?p=2366>)

Mogens Høegsberg (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890). Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindeligt fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved

Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan; indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik er Mogens' to største passioner inden for [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar

Navn

E-mail

Websted

Skriv kommentar